

João Miguel Henriques

Szatta

*vadászni nem tudok és bevallom
kezemben az íj remeg
lassan hajítom a dárdát
gyom helyett csak virágot
vagy vörös bogyókat gyűjtök
aranyló mohás csontokat
és gallyakat a tűzhöz*

*Szatta – egy világló falu tiszta neve
melyre egy sötét erdő sűrűjében
bukkan rá az ember, vagy veszít el.
ott a Szatta körüli erdőben próbálgattam
a fatörzsnek ütött ágak
és a tomboló napok elé vetett szív
ellenállását*

Hotel Sarajevo

*tartoztál egy tragédiával
és én tűzvészeket hajtottam be cserébe.*

*jogi kar
a lovas szobor mellett.
minket keres a rendőrség
és a délután
ki akarja szolgáltatni testünk*

*minden határt lezártak.
a nép a fejünk követeli*

*el akarlak bújtatni egy sikátorban
a kocsmáros titkos barlangjában
de a te testednek nincsenek már utcák
alig férsz el a világban*

*ezért fizetted vissza tűzzel a tragédiát
az ujjbegyeiden izzó lánggal*

*mindezt persze egy másik városban
nem a szétdúlt kolónián*

João Miguel Henriques (1978) portugál költő, műfordító, egyetemi tanár. Összesen hat önálló verseskötete jelent meg Portugáliában és Brazíliában. Fordítóként elsősorban angol és német nyelvből fordít prózát és verset. Élt többek között Németországban, Skóciában és Szlovéniában is. Jelenleg az ELTE BTK Portugál Tanszékén oktat portugál nyelvet és irodalmat, valamint a Budapesti Camões Intézet Portugál Nyelvi Központot vezeti.

Urbán Bálint fordításai